

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-320/2016

Instanța de fond: Judecătoria Șoldănești
Judecător: E.Lavciuc

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

06 aprilie anul 2016

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Rotaru Ala
Judecătorii:	Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru
Grefieri	Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocatului Lefter Dumitru

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpata xxx împotriva sentinței Judecătoriei Șoldănești din 14.12.2015, în privința lui

xxx, născută la xxx, originară și domiciliată în satul xxx raionul xxx, cetățeană a Republicii Moldova, de naționalitate moldoveancă, studii medii speciale, căsătorită, are la întreținere un copil minor, locul de muncă: Primăria satului xxx raionul xxx, specialist în reglementarea proprietății funciare, fără antecedente penale

A fost declarată vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800/opt sute/ unități convenționale, ce constituie 16000/șasesprezece mii/ lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de specialist în reglementarea regimului proprietății funciare din cadrul Primăriei com.xxx raionul xxx pe un termen de 3 ani.

S-a explicat lui xxx că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră, că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă – obligarea în scris de a nu părăsi localitatea, a fost menținută pînă la devenirea definitivă a sentinței.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 08.07.2015-14.12.2015.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 04.01.2016-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

CONSTATĂ:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că xxx, activând în calitate de specialist în reglementarea regimului proprietății funciare din cadrul Primăriei com.xxx raionul xxx, fiind numită în funcția respectivă prin Dispoziția Primarului com.xxx raionul xxx cu nr.06-P din 01.03.2011, fiind astfel persoană publică, în ultima decadă a lunii martie 2014 acționând intenționat, în interes personal, manifestat prin redarea unui aspect legal al modului de dobândire în proprietate a casei de locuit și a lotului de teren de pe casă ce a aparținut lui xxx, în urma unei preținse tranzacții de vânzare-cumpărare avute loc în anul 2002, care nu a fost perfectată în modul stabilit de lege, precum și în scopul obținerii titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în privința imobilelor respective pe numele soțului său - xxx, a inclus date false în extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor nr.250 din 31.03.2014 eliberat de primăria com.xxx raionul xxx, în ce privește faptul repartizării în proprietatea lui xxx prin decizia primăriei com.xxx raionul xxx nr.3/2 din 27 noiembrie 1993 a lotului de pe lângă casă cu suprafață totală de 0,1575 ha și faptul că terenul nominalizat a fost înregistrat în registrul cadastral al deținătorului de teren la 15.09.2000, extras care a fost contrasemnat din neglijență de primarul și secretarul com.xxx raionul xxx, fără ca ultimii să fi verificat autenticitatea datelor introduse în el și care a servit drept temei de perfectare pe numele lui xxx a titlului de autentificare a dreptului de proprietate în privința imobilelor sus nominalizate.

Ulterior, acționând în scopul producerii efectului juridic exprimat prin înregistrarea oficială în registrul bunurilor imobile la Oficiul Teritorial Cadastral xxx a dreptului de proprietate pe numele soțului său xxx asupra casei de locuit și terenului aferent acesteia, dobândite în proprietate fără perfectarea actelor ce ar confirma tranzacția nominalizată de vânzare-cumpărare, a autentificat prin semnătură proprie ca inginer pentru reglementarea regimului proprietății funciare a primăriei com.xxx raionul xxx, două exemplare a titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele soțului său xxx, unde cunoștea cu certitudine că acestea conțin date false ce țin de faptul repartizării în proprietatea privată a nominalizatului prin decizia primăriei com.xxx raionul xxx din 27 noiembrie 1993 a pământului cu suprafață totală de 0,1575 ha care este trecut în registrul cadastral al deținătorilor de terenuri la nr.219 din 15.09.2000, care au fost contrasemnate din neglijență și de către secretarul și primarul com.xxx raionul xxx, fără ca ultimii să verifice autenticitatea datelor introduse în acestea.

În termen sentința a fost atacată cu apel de către inculpata xxx, care invocă în motivare că nu este de acord cu sentința instanței de fond din următoarele considerente:

-în cadrul cercetărilor judecătorești instanța n-a apreciat că ea în Primărie a fost angajată din martie 2011 în funcția de specialist în Reglementarea Proprietății Funciare din primăria s.xxx r-l xxx, iar modificările în Registrul de evidență a Gospodăriilor au fost efectuate în anul 2005, la moment ce xxx era în viață, în baza recipisei scrise de către ea la cererea inginerului cadastral din acea perioadă xxx,

-instanța urma să ia în considerație declarațiile lui xxx, care în calitate de martor a declarat că anume d-lui: „în a.2005 a primit însărcinare de la primarul s.xxx – xxx, să facă inventarierea, adică să verifice fiecare gospodărie cât teren agricol are pe lângă casă și să efectueze măsurări. Ajungând la casa cet.xxx, de unul singur a făcut măsurările, dar comisie nu a fost formată. xxx a fost de acord cu măsurările și le-a semnat. Lângă casa lui xxx mai este o casă veche care a aparținut socrilor ei, a întrebat ce-i cu casa socrilor, dar ea a spus că casa nu este a ei, deoarece a vândut-o vecinului xxx. Obligația sa a fost de a face modificări și să le facă în temeiul unui act. De la xxx a cerut să-i dea recipisă ca a vândut casa lui xxx și ea a eliberat recipisă pe care a semnat-o. Recipisa respectivă a semnat-o el și acolo mai era Iacobina xxx care tot a semnat recipisă. xxx în recipisă a scris că a vândut casa lui xxximit de la el suma de trei mii lei pentru casă ... în baza acestei recipise a făcut modificările și a indicat că proprietarul casei este xxx. Aceste modificări le-a făcut în a.2005. Recipisă a lăsat-o în documentele sale în primărie. Este instrucțiune în baza căreia a făcut modificările...” Astfel din aceste declarații instanța urma să ajungă la concluzia că modificările din Registrul de Evidență pe gospodării au fost efectuate în anul 2005 de către xxx, cu 6 ani pînă la angajarea ei în Primăria xxx,

-instanța n-a apreciat nici faptul că de fapt ea nu a făcut altceva decît a transcris datele din Registrul de Evidență a Gospodăriilor din contul Nr.09, în contul căruia este înregistrat soțul ei xxx. Fapt care se confirmă prin Registrele de evidență a gospodăriilor populației nr.7 și 9 (case în care nu locuiește nimeni) pentru perioada 2002-2006, pentru perioada 2007-2011 și 2011-2014 (care au fost examinate în cadrul cercetărilor). Astfel nu s-a stabilit nici o divergență între extrasul întocmit de către ea și datele din registrele respective,

-ceia ce ține de invocarea Deciziei Primăriei Nr.3-2 din 27.11.1993 în extrasul întocmit, decizia respectivă se indică în Extrasele din Registrele de Evidență a Gospodăriilor, anume ca confirmare că acest teren este transmis în proprietate privată ca teren aferent construcțiilor din gospodăria concretă. Indicînd Decizia respectivă în Extras, nu consideră că aceasta este o crimă, doar prin efectul juridic al Deciziei Primăriei cu Nr.3/2 din 21.11.1993 cu adevărat s-a transmis în proprietate terenul respectiv ca teren aferent casei și construcțiilor aflate în gospodăria dată,

-instanța și-a întemeiat sentința și pe Titlul provizoriu eliberat pe nume „xxx”, indicat cu 09.12.1993, care de fapt la acel moment era deja căsătorită și purta numele de „xxx”, a fost eliberat la moment ce în Registrul de evidență a gospodăriilor Nr.04 pe anii 1991-1997, Contul 283, - de fapt nu conținea date despre proprietarul acestei gospodării, fapt asupra căruia instanța nu s-a expus și nici n-a dat apreciere lucrurilor de fapt stabilite,

-nu se consideră vinovată și privitor la faptul incriminării ei în săvîrșirea crimei prevăzute de art.332 CP, menționează că articolul respectiv prevede că se consideră crimă: ”Înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere,

in documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale”,

-privitor la fals, legiuitorul comentează realizarea latura obiectivă prin: „Falsul în actul public se consideră terminat din momentul introducerii falsului în actul oficial sub forma de corectare, modificare sau perfecționare, indiferent dacă a fost sau nu utilizat actul falsificat.”

-la acest capitol urmează de stabilit dacă acțiunile pot fi calificate ca introducerea a falsului în actul oficial sub careva formă prevăzută de legislație ca încălcare. Învinierea este adusă pentru întocmirea Extrasului de Evidență a Gospodăriilor Nr.250 din 31.03.2014, instanța urma să stabilească dacă în acest act a fost sau nu introduse falsuri de către inculpată și dacă au fost - urma să stabilească sub ce formă: de corectare, modificare sau perfecționare. Astfel urmează de verificat și comparat datele care figurează în Registrele de Evidență a gospodăriilor din anii 2002-2014 cu datele din Extrasul de Evidență a Gospodăriilor Nr.250 din 31.03.2014 pentru întocmirea căruia este învinuită inculpata. După cum se vede - nu există nici o deviere în conținutul acestui extras și nici o derogare de la conținutul Registrelor: nu sînt introduse nici corectări, nici modificări și nici perfecționări,

-latura obiectivă al acestei crime prevede și interesul persoanei la săvîrșirea crimei: în acest sens despre care interes al inculpatei poate fi vorba: de interes material nici vorbă nu poate fi dat fiind că în cadrul cercetărilor judecătorești s-a stabilit cu certitudine că această gospodărie a fost procurată de către inculpată de la xxx, nu s-au stabilit nici alte interese. Invocîndu-se interesul de oficializare - nu poate fi calificativ pentru acțiunile inculpatei, dat fiind că în cazul dat, cînd gospodăria era procurată, datele despre proprietate deja figurau în Registrele de evidență a Gospodăriilor încă din anul 2002 (cu mult înainte de a se încadra inculpata la muncă în Primărie), era un drept al inculpatei și soțului său de a înregistra în Registrul Bunurilor Imobile mai devreme sau mai tîrziu drepturile de proprietate deja dobîndite asupra bunurilor imobile,

-solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitată pe deplin, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM.

În ședința instanței de apel inculpata xxx a susținut apelul declarat și a solicitat casarea sentinței instanței de fond, solicitînd să fie achitată, deoarece nu au fost luate ca probe declarațiile martorilor care au fost audiați și recipisa care a prezentat-o în instanță, se consideră nevinovată fiindcă decizia în final a fost găsită și prin faptul că a îndeplinit extrasul de evidență din Registrul de evidență a gospodăriilor conducîndu-se de actele și registrele din Primărie nu a falsificat nici un act, la fel a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatei xxx, Lefter Dumitru a declarat că la baza sentinței se află doar declarațiile și informația parvenită la organele de drept precum că a fost falsificat un act, a fost solicitată de la Primăria s.xxx decizia nr.xxdin 1994 care nu a fost găsită inițial, ulterior fiind prezentată în instanța de judecată, nu a fost luate în vedere și celelalte probe care au fost declarațiile, recipisa precum că casa a fost vîndută, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei conform modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatei.

Procurorul Dubăsari Valeriu în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de inculpată împotriva sentinței instanței de fond ca nefondat cu menținerea sentințe fără modificări.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței atacate, din alte motive decît cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind încetarea procesului penal în privința inculpatei în baza art.332 al.1 CP RM din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art.60 al.1 lit.b CP RM, reeșînd din următoarele considerente.

Concluzia instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.2 CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.1 CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal conchide că judecînd cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatei în faptele incriminate și făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui xxx în baza art.332 al.1 CP RM sub formă de înscrierea de către o persoană publică, din interes material și personal, în documente oficiale a unor date vădit false.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, pe probele scrise ale cauzei penale, care au fost verificate și în instanța de apel, și anume:

- plângere denunț din 12.07.2014 depus de către xxx /f.d.4 volumul 1/,
- copii a documentelor certificat eliberat de Primăria com.xxx din 25.06.2014, procură din 19.06.2014 eliberată de xxx pe numele xxx, certificat din 11.07.2014 eliberat de Agenția Relații Funciară și Cadastru OCT xxx, informația ÎS "Registru" din 01.07.2014, adeverință de căsătorie, copia pașaportului cet.xxx, titlu provizoriu privind dreptul de proprietate din 09.12.1993/f.d.5-11 volumul 1/,
- certificat eliberat de Consiliul raional xxx din 15.08.2014 nr.P-332 privind verificarea proceselor-verbale a ședințelor Consiliului sătesc xxx/f.d.39/,
- fișa postului secretarul consiliului comunal xxx și specialistului pentru reglementarea proprietății funciare/f.d.126-129, 130-133 volumul 1/,
- proces-verbal din 10.04.2015 de examinare a registrului bunurilor imobile și dosarul tehnic cu nr.cadastral 8314105069 și copiile documentelor examinate prin procesul verbal din 10.04.2015/f.d.181-182, 183-218 volumul 1/,
- ordonanțele din 10.04.2015 de recunoaștere a documentelor în calitate de corpuri delictive, a extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor nr.250 din 31.03.2014 și ex.nr.2 al titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral 8314105069 din 31.03.2014 eliberat de Primăria xxx r-l xxx și registrul bunurilor imobile și dosarului tehnic cu nr.cadastral 8314105069/f.d.219-220 volumul 1/,
- ordonanță și proces verbal din 11.03.2015 de ridicare în copii a paginilor ce prezintă interes și copiile anexate/f.d.1-5 volumul 2/,
- certificat nr.318 din 11.03.2015 eliberat de primăria xxx raionul xxx privind lipsa deciziei și procesului-verbal nr.3/2 din 27.11.1993/f.d.6/,
- răspunsul ÎS "Cadastru" OCT xxx din 16.03.2015 nr.12/990 la solicitarea CNA DGT "Nord" care confirmă că nu dispun de decizia Primăriei xxx nr.3/2 din 27.11.1993/f.d.8 volumul 2/,
- răspunsul Biroul Național de Statistică la solicitarea CNA DGT "Nord"/f.d.10/,
- copia ordinului nr.123 din 26.12.2001 eliberat de Departamentul de Statistică și Sociologie/f.d.11-24 volumul 2/,
- proces-verbal nr.02 din 24.03.2010 al ședinței extraordinare a consiliului comunal xxx/f.d.39-47 volumul 2/,
- ordonanță din 14.04.2015 și proces-verbal din 15.04.2015 de ridicare de la xxx a primului exemplar al titlului provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate eliberat la 09.12.1993 de Primăria com.xxx/f.d.48-49 volumul 2/,
- proces-verbal de examinare a documentelor din 16.04.2015 și copia titlului provizoriu din 09.12.1993 ce confirmă dreptul de proprietate, examinat/f.d.50-51 volumul 2/,
- ordonanță din 16.04.2015 de recunoaștere a documentului în calitate de corp delictiv a titlului provizoriu din 09.12.1993 ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, eliberat de primăria xxx/f.d.52 volumul 2/,
- ordonanță din 14.04.2015 și proces-verbal din 15.04.2015 de ridicare de la Primăria com.xxx a volumelor registrului cadastral al deținătorilor de terenuri/f.d.53-54/ volumul 2/,
- proces-verbal de examinare a documentelor din 16.04.2015/f.d.55-58 volumul 2/,
- ordonanță din 16.04.2015 de recunoaștere a documentelor în calitate de corpuri delictive/f.d.59 volumul 2/,
- ordonanță de ridicare din 14.04.2015 și proces-verbal de ridicare din 15.04.2015 al titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.cadastral 8314105069, eliberat la 31.03.2014 de către Primăria xxx r-l xxx și copia titlului respective/f.d.60-62 volumul 2/,
- proces-verbal de examinare a documentelor și ordonanță de recunoaștere a documentului în calitate de corp delictiv din 16.04.2015/f.d.63-64 volumul 2/,
- anexă la proces-verbal din 16.04.2015/f.d.65-69 volumul 2/,
- decizia consiliului comunal xxx nr.3/8 din 24.04.2015/f.d.71-72 volumul 2/,
- ordonanță din 25.06.2015 de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală/f.d.112-119 volumul 2/,
- cerere de chemare în judecată depusă de xxx către xxxerarea patrimoniului/f.d.33-34 volumul 3/,
- procură din 18.11.2015 eliberată de xxx pe numele lui xxx, certificat din 11.07.2014 eliberat de Agenția Relații

Funciare și Cadastru OCT xxx, copia deciziei nr.3/2 din 27.11.1993 eliberată de primăria c.xxx, informația Consiliului rational xxx, copia deciziei nr.1 din 24.03.2014, anexa, notă informativă, certificat din 09.11.2015 eliberat de SA" FEE Nord"/f.d.35-42 volumul 3/,

-informație de la IP xxx din 28.09.2015 referitor la înștiințarea telefonică, recipisă/f.d.47-48 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în ședința de fond, din care rezultă că activează la IFS xxx ca inspector a urmării plăților. Casa bunelor săi - xxx situată în s.xxx și terenul aferent casei au fost înregistrate după sora sa xxx, părinții săi xxx și xxx și bunicii au locuit în s.xxx fiind cu gospodăriile alături. După decesul bunelor de casă a avut grijă mama xxx, titlul provizoriu pe numele surorii xxx s-a perfectat în a.1994, mama sa xxx a decedat în a.1999, iar fiind în viață a avut grijă de gospodăria bunicilor, mama le-a dat voie soților xxx să țină animalele într-un sarai care aparținea bunelor în a.2000. De câte ori se ducea la mama, ultima o ruga să vorbească cu soții xxx ca să-și ia animalele, spunând că soții xxx au îndrăznit să intre pe terenul bunelor, nu numai să-și țină animalele, ea personal cu soții xxx nu a vorbit. După decesul mamei în gospodăria bunelor au rămas stăpâni soții xxx, necătfind la faptul că ea s-a adresat la două familii și le-a propus să trăiască în casă gratis și că ea o să le facă documente. În a.2014 a fost telefonată de secretara Primăriei xxx ca să perfecteze documentele pe averea bunelor, deoarece xxx se pregătește să perfecteze careva documente. Tot la 31.03.2014 după masă la ea a venit xxx la serviciu și a vrut să-i facă o procură ca casa bunelor ei să treacă în posesia soților xxx, însă ea a refuzat. xxx a motivat că în sat toate casele din s.xxx de pe morți le trec pe vii, spunând că au ajuns la casa bunelor și că are ceva în schimb, a auzit că motivul real ca să ia casa bunelor de către xxx a fost alunecare de teren și că are achita careva sume bănești. După discuția cu xxx și soțul ei, a telefonat fosta primară a s.xxx, la acel moment vicepreședintele raionului xxx, care a întrebat cum poate să pretindă xxx la casa bunelor, că titlul provizoriu pe casă este pe xxx, a găsit titlu provizoriu pe numele sorei xxx. Consideră că primăria nu trebuia să-i elibereze lui xxx extras din registrul bunurilor al gospodăriei, ei trebuiau să primească 50000 lei de la stat. Cât era mama în viață nu i-a spus că s-a înțeles cu soții xxx să le vîndă casa bunelor și careva bani de la ei nu a luat. Nu poate spune de ce s-a eliberat titlu provizoriu pe numele sorei xxx în a.1993/f.d.68-75 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că a fost emisă decizia primăriei nr.3/2 a.1993 cu eliberarea titlului provizoriu, pe care le-a semnat ea și inginerul cadastral xxx, înscrierile le făcea din registrele cărților de gospodărie a cetățenilor. Cunoaște familia xxx, cîndva gospodăria dată a aparținut bunelor acesteia de pe linia tatălui. Titlurile provizorii se completau din cartea de evidență a gospodăriilor și la control respectiv era scrisă xxx, personal nu a cunoscut despre careva tranzacție între soții xxx cu soții xxx și pe perioada cît activa ca primar nu s-au adresat la primărie pentru întocmirea unor acte în primărie, în registrele gospodăriilor lucra secretarul mai mult, ea personal verifica cărțile, nu-și aduce aminte dacă s-au făcut înscrieri în loc de xxx cu xxx, pentru efectuarea a careva înscrieri pe casă era necesar să fie prezentate careva acte, nu a avut și nu a permis careva înscrieri fără acte, înscrierile se făceau în baza actelor de donație, în baza testamentelor, făcea înscrierile temporar, ca să știe cine achită impozitele și să aibă grijă de gospodărie. Nu-și amintește dacă era registru, pe titlurile provizorii erau niște caiete în care era dusă evidența, dar nu cunoaște unde sînt caetele. Registrul era de formă liberă și se ducea evidența cui s-au eliberat titlurile provizorii, dar nu se făceau careva modificări. Nu era registru stabilit cu titlurile provizorii. S-au eliberat în baza registrelor gospodăriilor de primărie. Gospodăria bunurilor lui xxx era într-o stare bună, în registrul pe gospodării nu a efectuat careva vize, titlurile provizorii doar le semna, cele mai importante decizii de către primărie se întocmeau de către comisia funciară de pe lîngă primărie. Pe decizia dată s-au bazat și au fost eliberate titlurile provizorii cetățenilor. Alunecările de teren în sat au fost cu trei ani în urmă, nu a făcut parte în careva comisii, nu cunoaște dacă familia xxx s-au adresat cu careva documente în legătură cu alunecările de teren, familia xxx sau xxx nu au figurat în hotărîrea de Guvern. Alunecarea a fost numai pînă la gospodăria lui xxx și casa nu a fost afectată, nu avea acareturi defectate. Cu xxx este cunoscută și a vorbit cu ea la telefon dacă cunoaște ceva despre casa bunelor și cum s-a modificat în casa gospodăriilor înscrierile, i-a spus că nu cunoaște nimic despre acest fapt/f.d.77-82 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că pe xxx o cunoaște din copilărie și au trăit în vecinătate. Nu cunoaște dacă xxx a vîndut casa socrilor xxx lui xxx, anterior xxx i-a propus să cumpere casa cu 4 mii lei, dar a refuzat, ulterior a auzit că casa au cumpărat-o soții xxx, dar cu ce preț nu cunoaște. Personal cu xxx nu a vorbit și vedea că soții xxx țineau acolo animale. xxx i-a povestit că casa bunelor este a fiicei mai mici xxx. xxx a decedat 10 ani în urmă. Nu cunoaște cîți ani xxx au ținut animalele în gospodăria dată, pînă la decesul lui xxx/f.d.85-86 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că este vecină cu xxx și xxx xxx a decedat cu 10 ani în urmă, avea gospodăria ei și a socrului, care erau alături, în casa socrilor nu locuia cu nimeni, dînsa avea grijă de casă, spunea că vrea să vîndă casa, i-a propus și ei s-o cumpere, dar a refuzat, deoarece a observat că soții xxx țin animale în casa socrilor lui xxx Ulterior xxx i-a spus că a dat casa lui xxx, că nu a știut că așa se va primi, nu i-a spus dacă a făcut documente pe casă lui xxx, nu a știut că soții xxx au perfectat acte pe casa lui xxx/f.d.88-93 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că activează în calitate de secretar al consiliului comunal xxx, cu xxx este colegă de serviciu. Extrasul din registrul pe gospodării xxx l-a perfectat personal. Casa era scrisă în cărțile primăriei ca casă nelocatară, a semnat extrasul fără a verifica cărțile din primărie. În cadrul urmării penale a observat că în cărțile de gospodărie în perioada a.2002-2007 era înscriere făcută de fostul specialist în cadrul primăriei xxx, xxx, iar în perioada ulterioară pînă în a.2014 înscrierile în registre erau făcute de fostul contabil xxx. Gospodăria în litigiu era scrisă după xxx, pînă în a.2007 era scrisă numai xxx ca proprietară, iar în altă perioadă la contul gospodăriei nu era înscris nimeni. Extrasul la semnat, dar nu l-a dus ea la primar, în extras se

făcea trimitere la decizia nr.3/2 din 27.11.1993, în cadrul urmăririi penale a discutat cu soții xxx pînă la recunoașterea lui în calitate de bănuț, i-au spus că casa au cumpărat-o de la xxx cu circa 3000 lei, că documente nu au perfectat. Nu putea fi inclusă în certificat că soții xxx au fost împrumutăriți cu casa respectivă, deoarece în a.1993 au fost eliberate doar titlurile provizorii de proprietate a loturilor de pe lîngă casă, altă decizie nu a fost emisă ceea ce ține de titlurile provizorii, nu cunoaște despre modul de dobîndire a imobilului. Contractul de vînzare-cumpărare trebuie să fie scris cu prezența ambelor părți. În baza extrasului nr.250 din 31.03.2014 ulterior au fost eliberate titlurile de autentificare a dreptului de proprietate pe numele lui xxx-soțul lui xxx, s-au eliberat 2 titluri. Au fost semnate de secretar, primar și de xxx, în titluri era menționată decizia nr.3/2 din 27.11.1993, nu a ridicat decizia dată cînd a semnat titlurile de autentificare, nu a încercat să caute decizia respectivă, cunoaște că era și ce conține, deoarece a lucrat cu decizia respectivă, în decizie se menționa că fiecare cetățean va primi titlu provizoriu, lotul de teren pe lîngă casă. A văzut că soții xxx țin animale la xxx și cunoștea că au cumpărat casa. În cadrul urmăririi penale a aflat că xxx a cumpărat casa, cînd lucra cu registrele casa era scrisă în registru ca casă nelocuibilă, nu cunoaște în ce temei pe numele lui xxx a fost eliberat titlu provizoriu pe gospodărie. De cînd lucrează ca secretar, extrasele din registru pe gospodării le perfectă specialistul în reglementarea relațiilor funciare. Pe parcursul urmăririi penale decizia consiliului din 27.11.1993 nu a fost găsită în primărie, nici la arhiva raională, ulterior s-a stabilit că această decizie a fost a primăriei și nu a consiliului primăriei. În baza titlului provizoriu pe numele lui xxx xxx nu era în drept să dețină titlul asupra casei. Prin sat au fost inginerul cadastral și alte persoane din primărie și dacă erau careva modificări în gospodărie se corecta în registre, în baza instrucțiunii privind ținerea la zi a registrelor de evidență a gospodăriilor populației în autoritățile administrației publice locale aprobată de ordinul Biroului Național Statistică nr.7 din 13.01.2007. Nu cunoaște cînd a fost schimbat proprietarul în registru pe gospodăria lui xxx. Plîngerii înregistrate pe soții xxx la primărie nu au fost. xxx a decedat la 05.06.2006, casa era în stare avariata. xxx nu s-a adresat la primărie că cineva ține gospodăria bunelor ei. Casa lui xxx a fost avariata în urma calamităților naturale și au primit onorariu /f.d.95-105 volumul 3/.

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că cu xxx este vecină. Cu xxx tot a fost vecină, ultima a decedat, dar avea casa ei și alături o casă bătrînească care era a socrilor ei, îl vedea pe xxx în casa în gospodăria ei, xxx i-a spus că a vîndut lui casa bătrînească cu 3 mii lei și că va mai pune ea o mie de lei și le va da cîte o mie la cele 4 fiice. Nu știe în ce relații se află xxx cu fiica xxx, pe xxx o îngrijeau trei vecine. xxx îi aducea apă, îi spăla. xxx ținea animale în gospodăria respectivă, încasa bătrînească nu era lumină și nu putea să trăiască nimeni/f.d.107-109 volumul 3/.

Ținînd cont de probele cercetate, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatei, vina inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate fiind demonstrată complet în cadrul cercetării judecătorești prin probele administrate, verificate suplimentar și în ședința instanței de apel.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxx în cele incriminate, în deplină măsură.

Totodată nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu echivalează cu achitarea inculpatei, din moment ce probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

În același timp Colegiul penal constată temeiurile prevăzute de art.275 p.4 CPP RM, art.285 al.2, art.332 al.1 CPP RM de încetare a procesului penal în privința inculpatei xxx în baza art.332 al.1 CP RM din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Soluția instanței de apel rezultă din următoarele.

Colegiul penal menționează prevederile art.53 lit.g CP RM, potrivit căreia persoana care a săvîrșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art.60 al.1 lit.a CP RM persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare.

Colegiul penal menționează și prevederile art.60 al.2 CP RM potrivit căruia prescripția curge din ziua săvîrșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Art.16 al.2 CP RM stabilește că Infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

În același timp comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM, la momentul comiterii infracțiunii, prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Colegiul penal operează în sensul dat și cu prevederile art.275 al.1 p.4 CPP RM, potrivit căruia urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Totodată conform art.285 al.2 CPP RM se stipulează că încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal.

Potrivit art.332 al.1 CPP RM în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța de apel operează și cu prevederile art.21.1 al Hotărârii Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 «Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel», potrivit căreia se explică, că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art.391 CPP (a intervenit decesul inculpatului, persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală ș.a.), instanța de apel, rejudecând cauza, va casa sentința, dispunând încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Colegiul penal constată, că potrivit art.16 al.2 CP RM infracțiunea prevăzută de art.332 al.1 CP RM, constatată în acțiunile inculpatei și comisă în ultima decadă a lunii martie 2014 este clasificată ca ușoară, astfel, în temeiul art.60 al.1 CP RM ce stabilește că persoana se liberează de răspundere dacă din ziua comiterii faptei au expirat 2 ani de la comiterea infracțiunii ușoare, în prezența solicitării inculpatei și avocatului privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, instanța de apel consideră necesar a admite apelul declarat de inculpată, în aspectul solicitat, cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art.60 CP RM.

Totodată Colegiul penal respinge solicitarea inculpatei referitor la achitarea sa în baza art.332 al.1 CP RM, deoarece argumentele expuse în sensul invocat nu constituie temei de achitare a inculpatei și sunt contradictorii circumstanțelor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, concluzia instanței referitor la vinovăția inculpatei fiind corectă și bazată pe probele cercetate, care demonstrează vina inculpatei, mai ales că argumentele aduse nu dovedesc nevinovăția inculpatei și nu servesc temei pentru achitare, astfel instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpatei conform învinuirii aduse în baza art.332 al.1 CP RM.

Colegiul penal apreciază poziția inculpatei indicată în apel ca o metodă de apărare a inculpatei, care are dreptul să-și întemeieze apărarea în modul cum consideră necesar, fără a fi îngrădită în careva mod, totodată faptul nerecunoașterii vinei nu echivalează cu achitarea inculpatei, fiind constatată complet vina inculpatei în faptele constatate de instanța de fond prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc.

Colegiul penal în rest consideră că sunt declarative argumentele aduse de inculpată că în cadrul cercetărilor judecătorești instanța n-a apreciat că ea în Primărie a fost angajată din martie 2011 în funcția de specialist în Reglementarea Proprietății Funciare, iar modificările în Registrul de evidență a Gospodăriilor au fost efectuate în anul 2005, la moment ce xxx era în viață în baza recipisei scrise de către ea la cererea inginerului cadastral din acea perioadă xxx, care sunt cu caracter de declarație.

Astfel vina inculpatei în faptele incriminate se confirmă prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate, din care rezultă comiterea falsului în acte incriminat, și anume în extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor nr.250 din 31.03.2014 eliberat de primăria com.xxx raionul xx privind repartizarea în proprietatea lui xxx prin decizia primăriei com.xxx raionul xxx nr.xx din 27 noiembrie 1993 a lotului de pe lângă casă cu suprafață totală de 0,1575 ha și faptul că terenul nominalizat a fost înregistrat în registru cadastral al deținătorului de teren la 15.09.2000, extras care a servit drept temei de perfectare pe numele lui xxx a titlului de autentificare a dreptului de proprietate în privința imobilelor sus nominalizate, ulterior a autentificat prin semnătură proprie ca inginer pentru reglementarea regimului proprietății funciare a primăriei com.xxx raionul xxx două exemplare a titlurilor de autentificare a dreptului de deținătorului de teren pe numele soțului său xxx, unde cunoștea cu certitudine că acestea conțin date false.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile aduse că instanța de fond urma să ia în considerație declarațiile martorului xxx, deoarece declarațiile martorului nu dezvinovătesc inculpata, faptul că martorul a declarat că xxx i-a spus că a vândut casa lui xxx și că personal a făcut modificările, indicând că proprietarul este xxx nu poate fi reținut, din moment ce s-a stabilit că anume xxx a inclus datele false în extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor nr.250 din 31.03.2014 și exemplarele titlurilor de autentificare a drepturilor de deținătorului de teren pe numele soțului său xxx.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele aduse că instanța n-a apreciat nici faptul că de fapt ea nu a făcut altceva decât a transcris datele din Registrul de Evidență a Gospodăriilor din contul Nr.09, în contul căruia este înregistrat soțul ei xxx. Fapt care se confirmă prin Registrele de evidență a gospodăriilor populației nr.7 și 9 (case în care nu locuiește nimeni) pentru perioada 2002-2006, pentru perioada 2007-2011 și 2011-2014 (care au fost examinate în cadrul cercetărilor). Astfel nu s-a stabilit nici o divergență între extrasul întocmit de către ea și datele din registrele respective, dat fiind faptul că se combat cu declarațiile martorului xxx, din care rezultă că anume xxx a verificat registru de evidență a gospodăriilor și a perfectat extrasul din registrul de gospodării.

Colegiul penal respinge și afirmațiile inculpatei că nu se consideră vinovată privitor la faptul incriminării ei în săvârșirea crimei prevăzute de art.332 CP, care sunt cu caracter de declarație, temei de achitare a inculpatei din temeiurile invocate de inculpată nefiind stabilite, vina inculpatei fiind dovedită prin probele cercetate.

Faptul că inculpata invocă că datele despre proprietate deja figurau în Registrele de evidență a Gospodăriilor încă din anul 2002 (cu mult înainte de a se încadra inculpata la muncă în Primărie) și că era un drept al inculpatei și

soțului său de a înregistra în Registrul Bunurilor Imobile mai devreme sau mai târziu drepturile de proprietate deja dobândite asupra bunurilor imobile nu pote fi reținute, deoarece dreptul de proprietate nu urma a fi înregistrat în baza falsului în acte.

Astfel vinovăția inculpatei în faptele incriminate este confirmată prin probele cercetate, la cercetarea cărora inculpata a avut acces deplin și nu a fost îngrădită în careva mod.

În sensul invocat Colegiul penal ține să indice, că dezacordul inculpatei cu constatarea instanței de fond privind vinovăția lui xxx nu constituie temei de desființare a sentinței și achitare a inculpatei, din moment ce probele cercetate demonstrează vina inculpatei în faptele incriminate.

Faptul că inculpata consideră că sentința este nelegitimă nu poate fi luat în considerație, deoarece nu s-a stabilit ilegalitatea sentinței în latura învinuirii inculpatei, totodată deși inculpata susține că nu a comis crimele incriminate, vinovăția inculpatei a fost demonstrată prin probele cercetate.

Colegiul penal menționează că instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatei, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii, care, în ansamblu, resping motivele apelantei, deoarece materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatei, sentință care în latura condamnării se menține.

Conducându-se de art.415 al.1 p.2 CPP RM, art.332 al.1 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Admite apelul declarat de inculpata xxx împotriva sentinței Judecătorei Șoldănești din 14.12.2015, casează sentința parțial, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Încetează procesul penal în privința lui xxx în baza art.332 al.1 CP RM din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art.60 al.1 lit.a CP RM.

În rest se mențin dispozițiile instanței de fond.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru